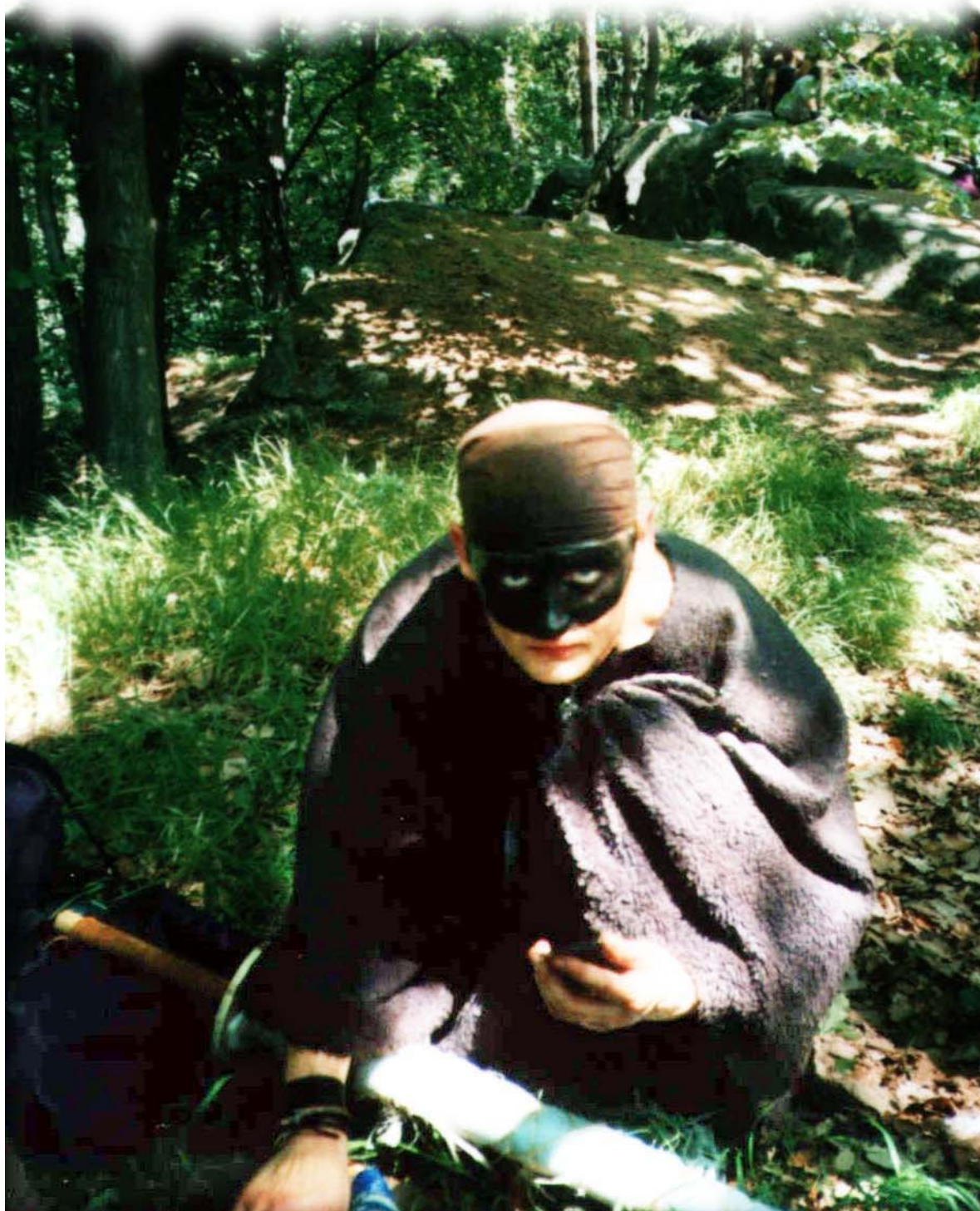

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních
číslo **24**, vydáno pro vnitřní potřebu - 1.června 2002, nákladem 50 výtisků

SKAUTSKÝ KALENDÁŘ

- 3.6.1949 Náčelník Junáka dr. Rudolf Plajner zatčen a odvezen státní bezpečností do Uherského Hradiště
- 4.6.1922 1.Slovenský skautský slet SJS RČS v Žilině
- 7.6.1889 Narodila se prof.Emílie Milčicová, čestná náčelní Junáka
- 7.6.1919 Valný sjezd v Praze - ustanoven Svaz Junáků - skautů RČS
- 14.6.1990 čs.dívčí skauting znovu přijat do WAGGGS
- 16.6.1914 ustavující valná hromada samostatného spolku Junák - český skaut
- 17.6.1970 československý Junák zrušen federálním ministerstvem vnitra
- 20.6.1968 po dvaceti letech vyšel opět časopis Skaut - Junák, jeho nulté číslo
- 23.6.1987 ve věku 86 let zemřel br.RNDr.Rudolf Plajner, náčelník čs. Junáka
- 25.6.1977 zemřela světová náčelní skautek Olave Baden-Powell
- 27.6.1919 přijata jako odznak svazový všeskautská lilie s odznakem junáků (psí hlavou) uprostřed
- 27.6.1931 zahájeny 1.tábory slovanských skautů v Praze - největší mezinárodní skautská akce u nás (více jak 10.000 skautů a skautek)
- 28.6.1915 začal první dívčí tábor u Živohoště
- 29.6.1922 zahájeny Národní skautské slavnosti (1.národní jamboree) v Praze

**VÁŽENÍ RODIČE A PŘÍZNIVCI ŠESTKY, SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA TRADIČNÍ SE-
TKÁNÍ NA BAŘINCE, MASKOVANÉ JAKO OPÉKÁNÍ BARANA, PRA-
SETE ČI ŽIVÁNSKÉ..... SETKÁNÍ SE BUDE KO-
NAT JAKO OBVYKLE O**

VÍKENDU 13.-14.ZÁŘÍ 2002. NA TENTO VÍKEND MÁME ZABLOKOVANOU SKAUTSKOU CHALUPU VE VELKÝCH KARLOVICÍCH.

**S SEBOU SI VEMTE JENOM SPACÁK ČI DEKU (SPÍ SE NA POSTELI), NĚCO MÁLO NA ZUB A K PITÍ - HLAVNÍ CHOD JAKO OBVYKLE ZAJIŠŤUJE VEDE-
NÍ ODDÍLU. AKCE SE KONÁ TRADIČNĚ BEZ DĚTÍ. K HOTELU RAZULA JEZ-
DÍ AUTOBUSY I AUTA, OD HOTELU K CHALUPĚ KAŽDÝ PO SVOJICH. NA
PROGRAMU PŘÍJEMNÉ POSEZENÍ, ZPĚV....**

PŘEDTÁBOROVÁ VÝPRAVA

Kdy : 21. – 23. 6. 2002, **Odjezd :** 14:57 ze Vsetína vlakem.
Příjezd : Neděle do 17. 00 hod. **Co sebou :** 100 Kč na jídlo
(vybírá rádce a předá na oddílové radě), pracovní oblečení,
dobré boty, celtu na spaní, spacák, karimatku a klasické věci
na dvoudenní výpravu.

ODDÍLOVÁ RADA

Podářilo se! Letos budeme opět tábořit na našem loňském tábořišti u Odry!

V mezioddílovém bodování střediska zápolíme s TROJKOU o první místo - v těsném závěsu za námi je dívčí DVOJKA (ale snad nás nepřekvapí,...). Co znamená umístění se na prvním místě tohoto bodování? Mimo jiné i větší dotace na letošní tábor.

Vypadá to tak, že letos nebudeme bourat náš tábor a budeme jej opouštět postavený. Tábořiště i podsady půjčujeme oddílu skautů z Brna.

Náš oddíl opět ve skautském tisku - v posledním čísle Junáka-Skauta jsou fotografie a krátká reportáž ze svatby Báry a Zuba. Mimo nás se ve stejném čísle objevil ještě článek Trojkařů o Dnu otevřených kluboven.

Dětský den, který jsme měli na „zakázku“ dělat pro firmu Jacobs Kraft ve Valmezu se odsouvá na jejich přání na září (chtějí to spojit s otevřením nové tovární haly, která se začala stavět). My jsme připraveni - program je nachystán a darovaná káva vypitá (o konzumaci kávy Jacobs se postarala tajná pionýrská frakce v našem oddíle).

Smajlíci opět nejsou - je to nějaké začarované. Asi s nimi brzy skončíme.

Na táboře bude poprvé v historii oddílu jedna koedukovaná družina. Bude složená z jablůnkovských Jezevců a Berušek. Je to nejlepší varianta ze všech špatných možností.

Šušká se, že Šneci budou na táboře posilnění o nové členy a vlčata budou oslabena.

Zdá se, že oddíl stárne a po prázdninách bude do vlčat a světlušek zapotřebí nové krve.

Na schůzce rodičů bylo poměrně hodně rodičů - už léta nejsme na takovou účast zvyklí. Vedení oddílu tím bylo velmi potěšeno a už se těší na tradiční víkendové zářiové setkání na Bařince.

HELP letošní září neproběhne! Důvody: termínově opět koliduje s Valašským zářením, trojkařský Excalibur se povedl a začali jsme s propagací později (na takovou akci je potřeba aspoň 120 lidí a takové množství jenom z našeho střediska nepokryjeme). Nabízí se změnit termín HELPU například na vhodnější měsíc květen.

Sháníme staré desky a trámy pro stavbu kůlny na staveništi klubovny v Březinách. Ptejte se, pátrejte a dejte vědět. Rozebereme, uklidíme, odvezeme,....

Byla podepsána smlouva o koupi pozemku na klubovnu. Za středisko ji podepsoval Romitů a za Obec Kateřinice pan starosta Mikšík. Kupní cena 1 Kč byla ze strany střediska zaplacená okamžitě. Nyní se bude čekat až Katastrální úřad smlouvu zaregistruje.

Na táboře předá Kikina vedení družiny Žab své podřádkyni Kecce. Kecca se tak stane nejmladším z našich rádců.

Jako oddíl jsme dostali skoro 10 kompletních ročníků skautských časopisů (Skauting, Junák). Dárkyní byla Liba (bývalá vůdkyně 2.dívčího). Časopisy jsou zatím v oddílové knihovně. Moc děkujeme.

INFORMACE PŘEDEVŠÍM PRO RODIČE:

POJEDEME NA

TÁBOR

NÁVŠTĚVNÍ DEN NA TÁBOŘE

Návštěvní den se nám trochu zkomplikoval. Po VVP je volný pohyb osob zakázán, především z bezpečnostního hlediska. Ale o prázdninách se koná ve VVP asi 20 táborů a návštěvy táborů se doposud tolerovaly. Toho dokázalo spoustu domorodců i náhodných návštěvníků hezky zneužít - docházelo k zajímavému jevu - každý, kdo byl přichycen při neoprávněném vstupu a pohybu po VVP se vydával za skauta a nebo jel skauta navštívit. Aby bylo tomuto zabráněno, byly vypsány termíny návštěvních dnů, kdy bude vojenská policie k návštěvníkům benevolentnější. Jenomže žádný z termínů nepasuje do našeho tábora (vzhledem k tomu, že na stálém místě budeme jenom 2 neděle, vychází oficiální návštěvní sen na začátek a konec tábora). Proto jsme se rozhodli ponechat námi plánovaný návštěvní den na víkend 13.-14.7.2002, s tím, že na vás apelujeme, aby jste důsledně dodrželi všechny níže uvedené pokyny:

1. Přijedte do tábora pouze cestou od Budišova nad Budišovkou (Valmez-Hranice-Vítkov-Budišov). Je to nerychlejší a nejkvalitnější trasa.
2. Nejezděte přes VVP Libavá (poničené cesty, závory, porušení zákazů..)
3. Navštivte nás pouze o víkendu 13.-14.7. (od poledne do poledne) - určitě budeme v táboře
4. V případě setkání s kontrolou (lesáci, vojenská policie,...) je bezpodmínečné, aby jste přesně věděli na jakém táboře je vaše dítě - tábořiště č.6 u Odry, 3 km jihovýchodně od Starých Oldřůvek, skauti z Kateřiníc - skautské středisko Vsetín, vůdce tábora Radek Pořízka. Tyto informace by pro kontrolu měly být dostačující.

Na tábořišti budou moci rodiče ze soboty na neděli přespat (spacíky sebou, přenocovat můžete v táborovém hangáru). Na programu budou i společné hry rodiče x děti (volejbal, fotbálek,...) a večerní táborák.

Upřesnění odjezdů na puťák i tábor proběhne týden před odjezdem - zpravidla jsme odjížděli autobusem cca 6:50 nebo na kolech.

CELOTÁBOROVÁ HRA 2002

Stalo se tradicí, že na našich táborech hrajeme po celou dobu našeho prázdninového dobrodružství velkou hru, která vrcholí v posledních dnech tábora. Pro ty, kteří se účastnili únorové vícedenní výpravy na Haw ai není žádným tajemstvím, že letošní hra bude inspirovaná knihami J.R. Tolkiena „Pán prstenů“.

***Tři prsteny pro krále elfů pod nebem,
Sedm vládcům trpaslíků v síních z kamene,
Devět mužům: každý je k smrti odsouzen,
Jeden pro Temného pána, jenž dlí na trůně
V zemi Mordor, kde se snoubí šero se šerem.
Jeden prsten vládne všem, jeden jim všem káže,
Jeden všechny přivede, do temnoty sváže
V zemi Mordor, kde se snoubí šero se šerem***

PÁN PRSTENŮ (THE LORD OF THE RINGS, 1954-55)

Pán prstenů pozůstává ze tří na sebe navazujících dílů podrobně líčících osudy Prstenu a těch, kteří s ním přišli do styku v rámci velké Války o Prsten. Jednotlivé díly trilogie nesou názvy: Společenstvo prstenu (The Fellowship of the Ring), Dvě věže (The Two towers) a Návrat krále (The Return of the King). Samotný děj se odehrává ve Středozemi, kde se schyluje k velké válce na jejíž jedné straně stojí všechny dobře smýšlející národy (elfové, potomci Králů lidí, trpaslíci z Durinova rodu a dosud málo známý národ půlčíků), proti nim však stojí pod vedením Temného pána Saurona obrovská síla skřetů, zlých tvorů a lidí.

Kdy si dávno byly elfími kováři ve Středozemi ukovány Prsteny moci. Byly to Tři elfí prsteny, Sedm prstenů trpaslíků a Devět prstenů lidí. Poslední a nejsilnější, jenž byl schopen ovládat všechny ostatní, si vyrobil Sauron - padlý Maia, který toužil po vládě nad celou Středozemí. Elfové však po-

znali jeho záměr, sňali a ukryli své prsteny, to Saurona rozzuřilo a vyhlásil jim otevřenou válku. Usídlil se v zemi Mordor, kde vybudoval svojí citadelu Barad-dûl, Temnou věž, obklopil se skřety a lidmi, které zotročil či oklamal. Seskupil velké vojsko, porazil elfí kováře a ve Středozemi začaly Temné roky. Elfům však přišla nečekaná pomoc od Mužů ze Západní říše Númenoru - Sauron byl zahnán, a severozápad Středozemě očištěn. To vyvolalo v Sauronově srdci zášť a proto se vydal dobrovolně na Númenor a zkazil většinu tamního lidu. Nakonec byl ostrov zničen a pohřben pod vlnami, ale Sauron, stejně tak jako mnoho tamních lidí, ze zkázy unikl a vrátil se do Středozemě. Tam také vznikly království Arnor a Gondor, země Dúnadanů ve vyhnanství. Na konci věku byl Sauron ve velké bitvě Posledního spojenectví elfů a lidí poražen a byl mu vzat jeho Prsten. Samotný Sauronův duch však nebyl zničen a čekal na svou chvíli.

V dalším věku začala obě království pozvolna upadat a krev mužů ze Západu se mísila s krví menších lidí. Tak se stalo, že na Středozem opět padl Stín a zlé stvůry začaly opět procítat. Devět Prstenových příznaků (lidí zotročených Devíti prsteny pod vládou Jednoho) opět vystoupilo ze stínů a vrátilo se do Mordoru. Jejich kapitán, Černokněžný král mezitím válčil se Severním královstvím Dúnadanů a oslabil jej natolik, že nakonec úplně zaniklo. Sám byl při tom poražen a jen díky sudbě utekl jistě smrti.

V roce Výpravy k Ereboru bylo již Moudrým známo, že v Temném hvozdu v pevnosti Dol Guldur sídlí Sauron, nabývá na tvaru i na síle, a připravuje se na opětovné povstání. V tom roce také Bilbo Pytlík, hobit z Kraje nachází Jeden prsten v temné sluji pod horami. Temný pán je nakonec vyhnán z Dol Gulduru a usazuje se opět v Mordoru, kde opět obnovuje Temnou věž a sbírá vojska pro nadcházející válku.

Děj Pána prstenů začíná necelých šedesát let po návratu hobita Bilba Pytlíka ze svých dobrodružství. Během těch uplynulých šedesátí let žil Bilbo v klidu a bezstarostně v Dnu pytle, užíval si svého pokladu, který si přivezl a všechno by se zdálo zcela normální, kdyby nebylo faktu, že pan Pytlík i přes svůj vysoký věk vypadá stále skvěle jakoby léta na něj neměla vůbec žádný vliv. Není proto divu, že se stal terčem nejružnějších pochyb a spekulací, ale jinak to byl pořád velice vážený hobit.

Ve Dnu pytle s ním žil i jeho synovec Frodo, se kterým často vyrážel na toulky křížem krázem po kraji, a který neúnavně naslouchal jeho vyprávěním o dalekých krajích a všemožných dobrodružstvích. Stalo se, že s blížícím se datem Bilbových 111 narozenin (shodou okolností Frodovi mělo být 33 - věk jeho plnoletosti) celý Kraj očekával dlouho očekávaný dýchánek. Na tuto oslavu byli pozváni všichni Bilbovi příbuzní a známí, ale přišli snad všichni hobiti z okolí. Dýchánek byl velkolepý, všude spousta jídla, pití a také dárků. Všechno nakonec vyvrcholilo proslovem samotného Bilba, který byl pro většinu posluchačů nudný až na jednu maličkost - Bilbo zmizel. Předtím než odešel úplně (měl totiž namířeno k Elrondovi do Roklinky), předal svůj prstýnek synovi Frodovi. O tom, co se dělo poté, již vypráví děj Pána prstenů...

ROVERSKÉ ČTENÍ

SÁM ŘÍD SVŮJ ČLUN

BÁRA

Včera večer jsem nemohla usnout, tak jsem myslela na ty naše zlatíčka, co nám každý pátek odeberou pár nervových buněk. Přišla jsem na to, že je to hodně výhodný obchod, protože to rozčilování nám nahrazují nádhernými okamžikama, při kterých se vracíme do dětství, tím, že vyhraji závod a v jejich rozzářených očích vidím tu radost a nadšení.

Na závodě světlušek a vlčat se stala věc, která mě hrozně potěšila. Chválila jsem naše vlčata za jejich výkon a pak jsem se jich zeptala jestli ví proč vyhráli. Nastalo ticho a do toho ticha se ozval Cipísek. „protože máme skvělé a hodné vůdce“. Přiznávám se, že tato spontánní děcká reakce mně zavlážila oči.

Uvědomuju si, že ty oči, se kterými se každý týden setkáváme, na nás přímo visí. Věřím tomu, že jsme pro ně vzorem, nejlepším, silným a tím nejmoudřejším kamarádem. Ty malé oči jsou pořád dokořán a slepě věří že jsme dokonalí. - Budoucí velké, co je zatím malé -. Jsme pro ně příkladem pravdy, lásky i práce. Každý týden stojíme za vzor tomu, co jednou bude jako my.

MALÝ HOCH

(Z KNIHY „SLEPIČÍ POLÉVKA PRO DUŠI“)

Malý hoch se podíval na hvězdu a rozplakal se.

A hvězda řekla: „Chlapče, proč pláčeš?“

A chlapec řekl: „Jsi tak daleko, že si na tebe nikdy nebudu moct sáhnout.“

A hvězda odpověděla: „Hochu, kdybych už nebyla v tvém srdci, nemohl bys mě vidět.“

MIRKO VOSÁTKA

UVEŘEJNĚNO V ČASOPISE ČINOVNÍK Č.1/1970:

Buduj sebe, buduj dobro, buduj lásku.

Putuj! Putuj pěšky s otevřenými očima i srdcem. Dívej se a naslouchej. Naslouchej jak mluví kraj. Poznávej krásu naší země a všemožně usiluj aby nezanikla. Srovnávej a uvažuj. Udělej si nejdříve pořádek v sobě a pak můžeš rozdávat druhým. Rozdávej a služ. Buď připraven sloužit.

Vzpomeň si, že slovo rover značí poutníka a slovo rower veslaře. Vylož si jejich smysl tak, že poutník kráčí po správné cestě a veslař obezřetně řídí člun v peřejnaté řece, plné úskalí. Ta cesta a ta řeka je Tvůj život a tady se nejlépe ukáže, jaký jsi rover.

ŽIVOTNÍ MOUDROSTI

Cokoliv žádáš po členech své družiny, buď ochoten(a) udělat sám(a).

Nikdy se neptej hochů co umí, ale co dovedou.

Rádcovství se nehodnotí podle toho, jak je tě daleko slyšet.

Nevykládej své družině jaký má být skaut, ale buď jím nejprve sám.

Ne slovy, ale skutky vychovávej své děvčata a chlapce.

Každý rover nemůže vyniknout, ale každý se může uplatnit.

Nejlepším rádcem je zkušenost.

Cesta ke skutečnému úspěchu je cesta vlastních obětí.

Autorita je výsledek poctivé práce.

BUĎ PŘIPRAVEN

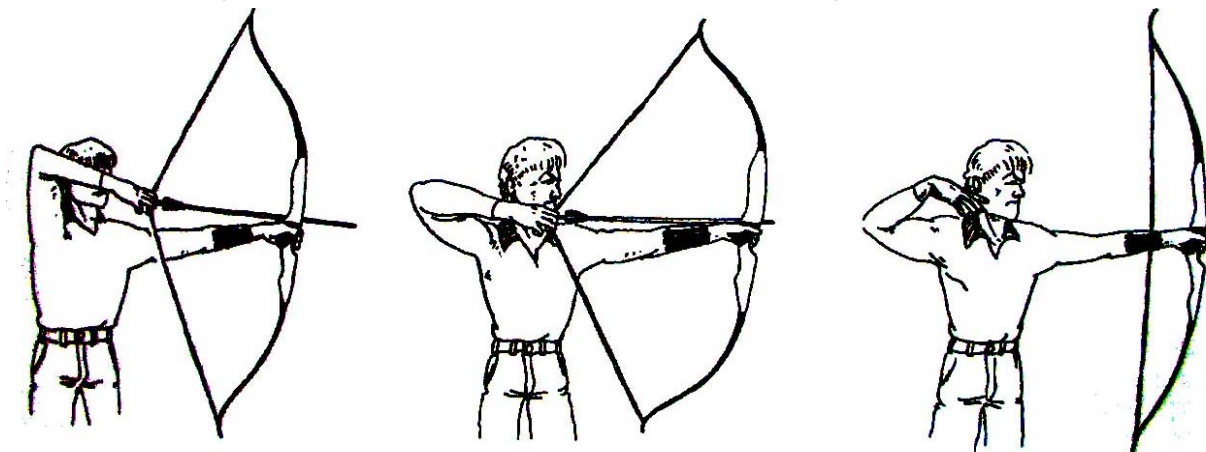
VAROVÁNÍ

(Z KNIHY BUĎ PŘIPRAVEN PŘIPRAVILA BRUMLA)

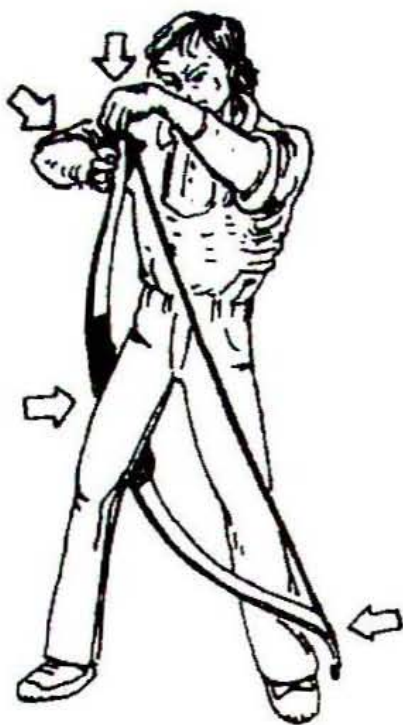
Tato slova jsou určena včatům, světluškám, skautům a především skautkám. Nechodte do přírody na osamělé toulky. Vezměte s sebou na každou výpravu, při které nebudou v dohledu obydlené domy, aspoň dva společníky. Staré pořekadlo říká: Ve dvou se to táhne lépe. A ve třech se můžeme cítit bezpečněji. Chodte za město nejraději s celým oddílem, nebo aspoň s družinou. Otvírají se vám pak jiné možnosti. Zahrajete si společně napínavé hry. Uspořádáte soutěže. Člověk není samotářský tvor, žije statisíce let v tlupě, potřebuje mít vedle sebe někoho, s kým by si povídal o svých nápadech, zážitcích, názorech, s kým by sdílel radost. Společnost dobrých kamarádů nám zajistí ještě něco – bezpečnost. Nikdy nevíme, co se nám v terénu stane. Špatně našlápneme, zlomíme si kotník – a bez cizí pomoci nedojdeme ani k nejbližšímu stavení. Řízneme se nožem, sekeme sekerkou – a bez rychlé cizí pomoci můžeme vykrvácet. Takové nehody se přihodí jen málokdy, ale ani největší opatrnost je nevylučuje. Na osamělých toulkách číhá ještě jedno nebezpečí, zvláště na děvčata. Zlý člověk. Skoro každý týden podává černá kronika svědectví, že se mezi námi pohybují násilníci a úchylní jedinci, kteří se nezastaví přede ničím. Většinou se zdržují v městských ulicích, ale často se potloukají na periferii, zabrousí i do předměstských lesů. Tam, kde není v dohledu živá duše, bývají zvláště nebezpeční. Nejspolehlivější ochranou je družina, oddíl. Když jste aspoň tři, můžete narazit na někoho, s kým budou potíže, ale zlí samotáři si na vás netroufnou. Dojde-li k úrazu jsou tu zdravé ruce a nohy, aby poskytly první pomoc a doběhly pro pomoc. Nenechte si tímto varováním pokazit náladu vzít chuť ke skautským vycházkám výletům a výpravám. Jenom nikdy nepodceňujte nebezpečí, které na nich může hrozit.

1. Na cestu do přírody se vydáváme nejméně ve třech.
2. Před odchodem řekneme rodičům, kam máme namířeno, s kým jdeme a kdy se asi vrátíme. Družinovou výpravu ohlásíme vedoucím.
3. Oblékáme se tak, aby nás nemohlo zaskočit náhlé zhoršení počasí
4. Do osobní výzbroje patří osobní lékárnička
5. Vracíme se včas.

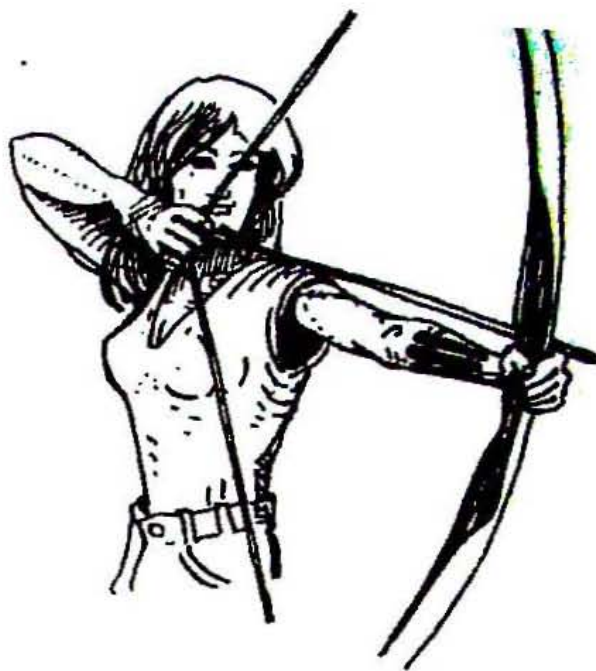
Správný postup při střelbě z luku - k další dvojstraně ŠESTÁKA

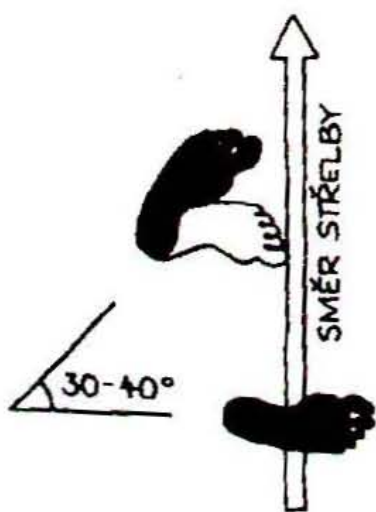
LUKOSTŘELBA

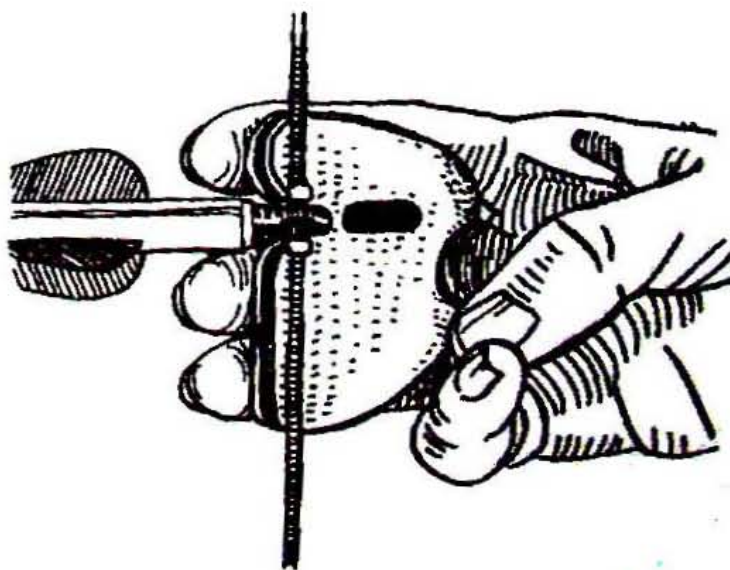
napínání tětiny

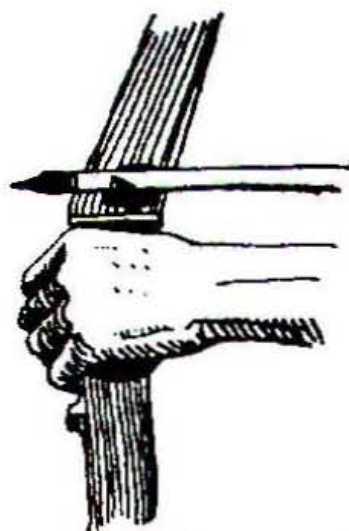
vždy střílejte s chráničem paže

postavení nohou při střelbě

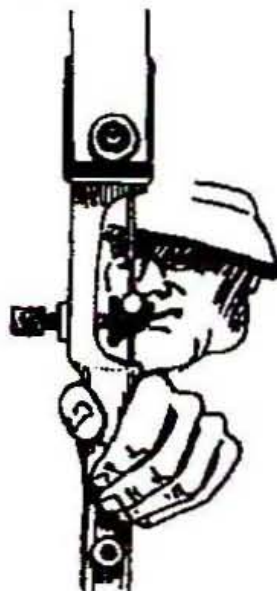
držení tětiny

vhodný šíp přesahuje jen nepatrně hranu luku

správné uchopení luku

**šíp se zakládá
do lůžka na těživě**

Z NAŠICH AKCÍ

OKRESNÍ KOLO ZÁVODU SVĚTLUŠEK A VLČAT

11.května 2002 se konalo v Rokytnici Okresní kolo závodu světlušek a vlčat. Z našeho oddílu se účastnila 1 kompletní hlídka vlčat, 1 neúplná hlídka světlušek a spousta organizátorů (což nám jistě bude přičteno k dobru v mezioddílovém bodování). Naše vlčácká šestka ve složení Pája, Medvěd, Očko, Cipísek, Tom a Zdenda zabodovala a umístila se na 2 místě! To znamená, že postoupila do Krajského kola, které se bude konat někde u Uherského Hradiště. To je historicky největší úspěch našich vlčat. Ale ani poskládaná světluškovská hlídka se nenechala zahanbit (Violka, Hvězdička) a v neoficiálním hodnocení by byla medailová. Blahopřejeme a jsme na naše světlušky a vlčata hrdí. Spousta našich lidí v organizačním týmu také nezahálela a pomáhala tam, kde bylo potřeba (jídlo, stanoviště, doprovodný program,...).

Část vedení oddílu (Pinčl, Dazul a Eve) byla tomto čase na jednání v Libavé ohledně letošního tábořiště. Také byli omrknout jak vypadá místo nyní. Je to O.K.

LOZENÍ WAKPALANU NA ZDRAVCE

KAČA, KEČKA@

Zmokli jsme, založili jsme si, zaskákali na trampolíně a jeli do Hypemovy.

DAZUL

Díky bratřancovi Kikiny a Báry se nám podařilo 12.5.2002 si na 2 hodinky pronajmout umělou lezeckou stěnu na Střední zdravotnické škole. Zážitek to byl zcela určitě skvělý - každý si mohl odzkoušet lezení podle obtížnosti na kterou se cítil. Nutno dodat, že oproti normální skále je umělá stěna opravdu brnkačka (mohli jsme se o tom přesvědčit o týden později na Tuláckých skalách).

Ke konci lezení jsme byli ož tak dalece oprsklí, že jsme ložili nejobtížnější úsek s převísem na čas - nejlepším opičákem se opět ukázal Pinčl (cca 8 sec), o kousek za ním (9 sec.) jsem byl v kategorii Hroch já a pak následovala omladina - Miris a Spídy (ovšem s časem cca 12-13 sec).

Lození na stěně můžu považovat za velmi příjemnou nedělní odpolední pohodovou akci - doufám, že se takových urodí povícero.

KURZ PRVNÍ POMOCI (17.-19. A 24.-25.52002)

MIRIS

Všichni víme, že v běžném životě se může člověku stát, že si někde ublíží. A nebo bude u toho když si někdo ublíží. A protože při našich výpravách se může stát cokoliv měl by mít každý starší člen oddílu (ale i ti mladší) alespoň nějakou představu o tom co by měl dělat v situaci, když si některý z našich brášek byt jen odře koleno, ale i při něčem horším. A že toho není zrovna málo jsme se dozvěděli na dvou víkendovém kurzu, který se pořádá k příležitosti vůdcovských zkoušek. I když to bylo pět dnů teorie, ale i praxe, je to (jak tvrdí Pajtáš) jen úvod do celé problematiky. A má pravdu. Naše tělo je nepředstavitelně složité a ani dnes se přesně neví jak všechno přesně funguje.

Ale lepší je mít alespoň nějaký úvod než nevědět vůbec nic a při neštěstí stát jako tvrdé Y. Takže doufejme, že pokud se něco stane, budeme schopní nějak pomoci.

BOJ O EXCALIBUR

PÁJA

Hra boj o Excalibur se konala na hradě Lukov. Když jsme přijeli na hrad Lukov tak jsme si odložili baťohy, nachystali zbraně a čekali jsme na nástup. Na nástupu se řekli dotazy a rozdělili se družstva na Rytíře kulatého stolu a na Černé rytíře. Já jsem byl u Rytířů kulatého stolu. Začínalo se v devět hodin. První boj, co se chtěl udělat, byl útok na Excalibur. V 10 hodin byla velká bitva. Měli jsme plán, že pět půjde do bitvy a ostatní půjdou pro Excalibur. Ale to nám překazili Barbaři. Ti se neúčastní hry a mají povoleny útoky ze zadu, které ostatní nesmí. Pozabíjeli skoro všechny, kromě těch, co utekli zpátky do hradu. Mezi tím pokračoval velký boj. Nejdřív se házelo míčkama, které jsme si dovezli z domu. Jak Fido přikázal „do boje“, všichni se pustili do sebe. Bohužel, tuto bitvu jsme nevyhráli. Po bitvě jsme domlouvali, jak získat Excalibur. Černí rytíři nás hned potom napadli. Ty jsme porazili a museli se vrátit do svého hradu a počkat tam 5 minut. Další velká bitva byla v 11 hodin. Měli jsme velké štěstí, že Barbaři zabili většinu Černých rytířů, takže tuto bitvu jsme hravě vyhráli. Vzalí jsme si cennosti, o které se bojovalo. Vrátili jsme se do hradu a chtěli jít pro Excalibur. Barbaři nám nabídli mír a Excalibur. Byli jsme tím velmi překvapeni a šli zaútočit na Černé rytíře. Ty jsme neporazili. Třetí bitva byla ve 12 hodin, kterou jsme taky prohráli, protože jsme hlídali Excalibur. Černí rytíři se spojili s Barbarama, kteří nás zradili a zablokovali nám cestu k hradu do čtvrtého velkého boje. Naštěstí někteří naši lidi už tam byli. Chtěl jsem jim pomoci, ale honil mě jeden Barbar, takže jsem se musel vrátit. Pak jsem šel přímo k hradu a ne po cestě. Přišel jsem však pozdě, protože jsem musel přelézat popadané stromy. Mezitím se povolilo házení míčkama i mimo velkých bitev. Tak jsem jim to poradil. Rozpoutala se bitva. Pak nám přišla na pomoc naše skupina z velké bitvy a napadli je ze zadu, což už bylo taky povoleno. Zabili jsme všechny, kromě Černého rytíře Radka. Ten se nedal vůbec chytit. Jak ale probíhal mezi námi, sekl jsem ho a vyřadil ze hry. Barbaři a Černí rytíři nás obklíčili, takže jsme se museli rozdělit, abychom je zablokovali. Oni však rozbili hlavní bránu a sebrali nám Excalibur. Spídy to tak nechtěl nechat a tak jim sebral všechny cennosti. Na druhý pokus Barbarů o mír jsme už neskočili. V poslední bitvě o nejvíc cenností jsme vyhráli. V hradu bylo vyhodnocení. Černí rytíři vyhráli, protože měli Excalibur, ale my taky, protože jsme měli nejvíc cenností. Nejlepší oblečení měla Kikina, Hvězdíčka a Radek. Máta dostal diplom Dobrého bojovníka.

ZUB

Sobotu 18.května jsem mohl trávit různě. Mohl jsem být na zdravotáku, pomáhat organizovat dětský den, pomáhat doma anebo – jít na hru **Boj o Excalibr**.

Tentokrát jsem si vybral Excalibr. Za prvé si myslím, že jednou za čas může být člověk i účastník a ne jenom organizátor, a za druhé jsem se na tuto akci připravoval a moc těšil.

Byl jsem ve skupině Barbarů ze Severské země, a i přesto, že nás bylo jen 8 (v ostatních skupinách bylo asi 3x tolik lidí) dokázali jsme boj mezi Rytíři kulatého stolu a Čemými rytíři pěkně zamíchat a okořenit. Nebudu popisovat jednotlivé šarvátky (to snad udělají jiní), i když některé by popsát zasloužily. Chci říct hlavně to, že to byla dobře zorganizovaná super akce, a že ti, co tam nebyli, můžou jen litovat a tiše závidět.

Chtěl bych poděkovat Trojkařům za dobrou hru a všem lidem z našeho oddílu, kteří se zúčastnili, protože jsem se tak trochu snažil, aby nás bylo co nejvíc. A hlavně Hvězdičce, Medvědovi, Očkovi, Cipískovi, Pájovi, Mátovi a Tomovi za to, a že bojovali jako rytíři Pocty pro náš oddíl.

Ziskany Excalibr - Černí rytíři (Radek, Kikina, Kecka, Fanta, světlušky a vlčata

Nejlepší bojovník - MEDVĚD (Čemí rytíři)

Nejlepší kostým - Radek a Kikina (Černí rytíři), Eve (hradní paní – Čemí rytíři), Hvězdička (páže – Čemí rytíři)

Nejvíce cenností - Rytíři kulatého stolu (Dazu, Pája, Káča, Sluníčko, Méda, Judy, Spídy, Bob, Chytrý) Jestli jsem na někoho zapomněl nebo jsem někoho přehodil do jiného vojska, tak se omlouvám. Jsem jen „BARBAR“.

KAČA, FIJAKA, KECKA

Pořádně jsme se zmlátili a porvali. I přes pár úrazů hlavy, zlomených vazů a pneumotoraxů jsme se bavili. Počasí vyšlo takže bylo čupr. (Na víc se už nezmůžem vaše žabí trio se vám hlásí z redakce).

KIKINA

... Meč byl opět předán do rukou Rytířů Kulatého stolu. Jeho čepel se zablýskla v slunci, když jej první z rytířů tohoto hrdého řádu pozdvihl k nebi. V srdci každého příslušníka řádu Černých rytířů se však ozvala stará bolest. Jakým právem Excalibur – skvost mezi meči, před nímž se třásla i statečné srdce – jakým právem má patřit právě kulatému stolu?! Černí rytíři na něj mají stejný nárok. Mnoho udatných bojovníků padlo ve válce se severskými Barbary, v níž se obě strany snažily získat Excalibur. Rytíři Kulatého stolu měli početní převahu, jejich muži nebyli tak unaveni dlouhými boji, jinak by všechno dopadlo jinak. Černí se teď ale budou ze všech sil snažit získat symbol síly a moci zpět. Nebojí se ani Barbarů a jejich zákeřného plenění...

Andúril se hrdě rozhlédl kolem sebe. Ostatní už budovali opevnění kolem nového hradu. Tahali větve a kmeny a z nich dělali sice chabé, ale alespoň nějaké zábrany proti očekávanému zespolu hradeb. Pevnost Černých rytířů měla dobrou polohu, strmé srázy stěžovaly přístup ze všech stran, na to se však nemohli spoléhat. Náhle se na protější skalce něco zablýsklo a vzápětí se rozlehl obrovský radostný pokřik. Andúril se uvědomil, že některému rytíři asi povedlo získat některé cennosti nebo dokonce Velký meč samotný. Nemohl uvěřit svým očím, když viděl, že jeden z bojovníků opravdu nese Excalibur. Teď nám stačí už jenom bránit a odolávat náporům zvenčí, myslel si, když všel Excalibur na vysoký strom uprostřed opevnění. Vzápětí se rozlehl další pokřik. To se vrace-la vítězná družina z bitvy. Podařilo se jí ukořistit mnoho cenností – diamantů, zlata i jídla... Andúril popadl meč a štít a spolu s několika dalšími rytíři vyrazil na průzkum. Chtěl vypátrat kolik cenností zbývá na hradě Barbarů. Do opevnění se pak už dlouho nevrátil. Prošel ještě třemi otevřenými bitvami, z nichž dvakrát vyšli jako vítěz. Boje byly kruté. Obě strany měly dobré lučištníky a mnoho odvážných bojovníků, ozbrojených meči, řemdichy a štíty s erby svých rodů. Při cestě do jedné z bitev se musel těžce probíjovat mezi nepřátelskými Barbary. Obsadili most do hradu, byla jich jasná převaha. Najednou se ale most uvolnil. Všichni Barbaři se dali jiným směrem! An-

dúril viděl jenom jejich meče, jak se červeně blýskají mezi stromy a tušil, co zamýšlejí, ale bitva už byla v plném proudu a tak tomu nemohl zabránit. Zatím se splnilo jeho černé očekávání. Jeho pevnost, kterou zanechal střeženou jen několika rytíři, byla vyplněna, všichni muži, přestože bojovali do posledního dechu, byli zabiti a Excalibur i s mnoha cennostmi byl přemístěn do držení Barbary. Ti jej pak za jídlo a cennosti prodali Kulatému stolu. Andúril se zbytkem mužů ale nek nepřátelskému hradu zpět. Podařilo se jim je to stálo mnoho s jejich pomocí Kulatého stolu. stůl úspěšně ly vytrženy hradaby bojovali muž ale Excalibur se byl znovu umístěn v hradu Černých konce, bedlivě kteří vši silou a nepodlehli popočinout si. Tak nejevtší stal do držení Andúřila a Černých rytířů...

JAN POPLAŠŇÁK A CHYTRÝÝÝÝÝÝÝÝÝÝ.

Tož v sobotu asi 18. 5. sa začala tysanica na bájném hradě čert ví jakém.....

Byla to po dlúhej době výprava na kteréj sa slezli všeci **Tan-trovníci** ze socanů (Šneci).

Tož najprv sme sa dozvěděli zbytečnosti o pravidlách a zjistili sme, že týscí body sů dotykové (pěkná bl-bost'). Potem sme sa rozdělili na kulaté modré tya-sače, černé socany a červené pošusty. Jan Poplaš-ňák, Bobule a Chyt-rýýýýýýýý byli vnitřní tan-trovní skupina, protože byli spolem u modrých tyaščů a Fanta Kulišák byl externí pracovník tantrického spolku, protože sa přisockoval k černým socanom. Velké ty-sanice byly každú hodinu na bájném hradě a malé tysanice všude, kdy kdo chtěl a s kým kdo chtěl. Jediné velké tysani-ce byly enom mezi společníky spolku (hlavně poplašňák a kuli-šák). Ti sa dotysali co to dalo. Tantrovní spo-lek na výsledky kašlal, protože ho zajímalo enom to, jak sa pořádně stysať.

Tantrovního

šák). Ti sa dotysali co to dalo. Tantrovní spo-

VVP LIBAVÁ - JEDNÁNÍ S VOJÁKY

DAZUL

11.5.2002. Zatímco většina oddílu se účastnila okresního závodu Světlušek a vlčat nebo jej pomáhala zajišťovat, část vedení oddílu (Pinčl, Dazul a Eve) vyrazili na setkání s vojáky do VVP Libavá. Tady proběhlo poučení o bezpečnosti a změnách ve VVP a hlavně se potvrzovaly jednotlivá tábořiště. My jsme si naše tábořiště z loňska „uhájili“. Pak jsme se podívali jak vypadá naše místočko nyní a odjeli jsme na Slezkou Hartu (znáte z loňského puťáku), kde jsme zkoušeli oplachtit raft.

KOLEM-NEKOLEM 24.-26.5.2002

DAZUL

Výprava se konala i když na ni jeli jenom 3 členové (Hvězdička, Vojta a Ondra). Tak nízká účast byla sice pochopitelná - současně se konalo Krajské kolo závodu světlušek a vlčat, zdravotník a děvčata jely na finále mezidružinové soutěže na Seč. Počasí nám ale přálo a zdolali jsme trasu Kateřinice - Rajnochovice - Tesák - Hostýn - Rusava - Dršťková. Zahráli jsme si několik speciálních her na kolech, navštívili pomník br.Plajnera na Hostýně, viděli jak vypadá Klauza,

KRAJSKÉ KOLO ZÁVODU SVĚTLUŠEK A VLČAT

GULIVER

Bylo to super. Bylo nás šest, já, Jerry, Očko, Pája, Cipísek, Medvěd, doprovázel nás Zub a Irča. Startovali jsme jako 14. hlídka.

Běželi jsme v oddílových tričkách, které se všem líbili. Běželi jsme rychle po žlutých fáborkách a plnili různé úkoly. Poznávali jsme zvířata, dopravní značky, rostliny, skautské značky, balili jsme balíčky, zatloukali hřebíky, šili knoflíky a poslední stanoviště byla zdravotvěda.

Jedním z úkolů byl zpěv. My si vybrali Lodníky. Utíkali jsme i přes potok, do kopce i z kopce. Někteří se nedali zvládnout, takže Pája se rozčiloval, protože jsme ho nechtěli poslouchat. Když jsme vyběhali ze zdravotvědy, přáli nám, ať se nezraníme. Sotva to dořekli, Očko dvakrát hodil držku. Pak jsme zařvali oddílový pokřik. Nakonec nás Romík vyfotila.

Ve stanu jsme se převlékli a šli na polévku s párkem. Nejvíc se mi líbila zdravotvěda a jak jsme dostali tašku s dárkami, škoda, že tam nebylo něco lepšího. Pak jsme jeli na hrad Buchlov. Podívali jsme se do zbrojnice. Tam jsem si koupil meč Exkalibur a ten se mi v autobuse zlomil. V galerii jsme koupili zvonečky a u parkoviště kaktusy. Nakonec se Cipísek v autobuse poblíkal. Skončili jsme sice poslední, ale to nám moc nevádí, příště se bu - dome víc snažit.

ZUB

Je 25.května půl sedmé ráno, a my vyjíždíme pronajatým autobusem spolu se světluškami a vlčaty ze Vsetína a světluškami z Valašského Meziříčí směrem na Staré Hutě. Kdože to „my“ vlastně jsme. Vlčata Pája, Zdenda, Medvěd, Cipísek, Očko a Jerry, který zastupoval zraněného Toma. Vlčata umístěné na 2.místě okresního závodu světlušek a vlčat, a proto postupující do krajského kola závodu. Všichni plní optimismu a naděje na postup, jak sami říkali, až na mistrovství světa. No a Irča a já, taky plní optimismu, že nebudou snad úplně poslední.

Počasí je dobré. Není horko ani neprší. Zatím. Každá hlídka se zabývá ve svém předem označeném stanu. Registrace a pak čekání. Startujeme až 14-tí. Vlčata lasují, hrají trojnožku, šlapáka, hoňku a na Klíšťata.

Za chvíli jdete! Honem upravit kroje a obléct kraťase, speciálně koupené na závod. Kontrola a ztráta prvních 5ti bodů. Pak rychle převléct do „pracovního“ (oddílové triko a dlouhé kalhoty). Už jsou na startu. 5, 4, 3, 2, 1, start! Samozřejmě vyběhají jako smečka divokých psů. A teď, „dej se vůle boží“, už je to na nich, jdeme na polévku. Polévka je zvláštní, asi zeleninová. ... už by tu pomalu měli být. Dobíhá 16ka. Předběhla naše i 15ku. Jo, už jsou tu. Cipísek probíhá poslední stanoviště bez zastavení a za řevu ostatních se vrací zpět. Otázky a rychlé odpovědi. Zdravověda za plný počet. Teď rychle do cíle. Na stanovišti už je 15ka. Musíme být dřív. K cíli je to mírně z kopce a po zmoklé trávě to klouže. Očko padá, zvedá se a po pár metrech předvádí další skvělý kaskadérský kousek. Cíl. Konec. Trať dlouhou 3km plnou stanovišť a přírodních nástrah mají za sebou. Doběhli všichni a bez zranění. Odcházíme do stanu a pak na párky a polévku.

Zbývá jim vyhodnocení. „Na 8. místě se v kategorii vlčat umístila hlídka č.14 ze střediska Vsetín 6. Kateřinice.“ Bohužel jsou poslední. Všichni jsou zklamaní. Hlavně Cipísek. Po vyhlášení se rychle balíme a odjíždíme na hrad Buchlov. A pak už jen domů.

Chtěl bych napsat ještě toto. Když jsem viděl ty „nabušence“, kteří měli stejné dokonce i ponožky nebo ten drill u některých šestek při pořadové přípravě, musím říct, že naše vlčata jsou hodně dobré, že se dostaly až do krajského kola a musím pochválit taky malého Zdendu, že celou trasu zvládl.

FINÁLE MEZIDRUŽINOVÉ LIGY FRANCISE DRAKEHO 24.5.-26.6.2002

(BRUMLA)

Finále ligy se konalo na Sečské přehradě, nedaleko Pardubic. V pátek jsme se sešli před 13:00 hodinou na Vsetínském vlakovém nádraží. Koupili jsme si lístky a čekali na vlak který měl 15 min zpoždění. Když konečně přijel nahrnulo se do něj tolik lidí, že jsme měli co dělat abychom si našli aspoň kousek místa a bez újmy na zdraví dojeli do Pardubic. V Pardubicích jsme našli autobusové nádraží a spolu s ostatními skauty a skautkami, kteří jeli taky na finále a nebo někam jinam na výpravu, čekali na autobus do Chrudimi a prozkoumávali naše protivníky. Na autobusovém nádraží v Chrudimi už bylo spousta skautů a skutek, kteří čekali na autobus do Seče. Pan řidič nebyl moc nadšený naším počtem, ale co aspoň měl pár zákazníků navíc a my jsme si zase jednou vyzkoušely jízdu autobusem jako sardinky. V Seči na náměstí jsme vytáhli popisek cesty abychom se dostali na základnu a podle něho i podle ostatních jsme vyrazili. Ale po páru metrech jsme viděli dav skautů, kteří šli opačným směrem než my a tak jsme udělali čelem vzad a vklouzli do davu. Na základně už pár lidí bylo. Začali jsme stavět stany. Dívala jsem se na hodinky a bylo něco po 20:00, byli jsme vybalení, holky se začaly seznamovat s okolím a já s Radkem jsme šli na poradou vedoucích. Tam jsme se domlouvali na sobotní den, jak budou probíhat disciplíny apod. Domlouvali jsme se až do 23:00!!! Pak jsme zalehli s radostí do spacáčků. Počasí nevypadalo moc dobře, přišlo.....

V sobotu jsem se probudila skřekem děcek, bylo to strašné. Bylo 6:00 a oni už hráli fotbal nebo co. Snažila jsem se usnout znovu, ale moc mi to nešlo poněvadž se ve stanu rozvaloval Radek a venku bylo živo. Pak jsem se probudila až oficiálním budíčkem. Po snídani začali disciplíny. Bylo krásné počasí. Hned v první disciplíně jsme vyhrály!!! Byl to krásný pocit. No a hned v druhé vlastně taky!!! V dalších jsme se pohybovaly na 2. -3. místě. Odpoledne na nás vyšla řada a šly jsme plachtit. Stála jsem na břehu a dívala se jak jde jedna loď ke dnu, vypadalo to jak Titanik. Nevěřila jsem že i taková loď může jít ke dnu...(byla to taková těžká loď s kýlem a plachtou). Pak probíhaly disciplíny ve vodě. V těch jsme obsadili taky medailové místa. Judy vydržela nejdéle ze všech soutěžících v naší skupině pod vodou a loď ukradly taky dřív než ostatní. Odešli jsme do tábora, aby se usušily, protože už byla docela kosa, ale u trojnožky a buldoků jsme se zase zahřáli. Večer proběhly další disciplíny, které se nám vydařily, pak jsme ještě zpívali v klubovně a kolem 2:00 jsme šli spát.

Už od rána přišlo. Dnes byl budíček později, protože přišlo a taky byli po sobotním dnu unaveni tak už neměli sílu na ranní fotbálek. Posnídali jsme uklidili sta-

ny a šli na vyhlášení výsledků. Byly jsme mile překvapeni. Byly jsme 1!!!!!! Dostali jsme krásné ceny, rozloučili jsme se a šly na autobus, který pro nás objednali. Opět jsme jeli jako sardinky, ale vůbec nám to nevadilo. Do Pardubic jsme přijeli dřív a tak jsme stihli dřívější vlak. Ten byl přeplněn a tak jsme jeli – neúmyslně – pár kilometrů první třídou. Bylo to super ale pak přišel průvodčí no a to už jsme se museli přemístit.

Na finále byli: Judy, Lenka, Budulínek, Sluníčko, Kecka, Káča, Brumla, Radek

KECKA

V pátek jsme vyjeli už 10:10 autobusem na Vsetín, kde jsme čekali na rychlík, který nás odvezl až do Pardubic. Ve vlaku jsme měli přichystané hry a kytaru, takže nebyla nuda. Sice jsme byli unavení a někteří dokonce i ušlí. Jakmile jsme dorazili do Pardubic museli jsme najít autobusové nádraží ze, které ho by nám měl jet pravděpodobně vlak na Seč. Na nádraží se shromáždilo něco kolem 70 lidí, méně či více, ale samí skauti a skautky. Cesta autobusem byla velmi zajímavá. Narvala se tam asi tak polovička. Zbytek jel druhým autobusem, který jel jinou cestou, ale na samé místo. Autobus nás vysadil na Náměstí v Seči. Pak jsme hledali Seč, kterou nemohl nikdo najít. Ale po dlouhé chůzi a našem překvapení, stála jejich klubovna u cesty. Samozřejmě to není nic neobvyklého, ale čekali jsme tu jejich klubovnu víc v lese. Jakmile se postavily stany tak byl nástup a my se informovali o hře více. Více jak hodinu měli vedoucí poradit takže zbytek lidí buď dospával cestu, anebo jedl, vykecával s druhými skauty. Někteří šli spát až po půlnoci. Ráno byl budiček a snídaně, kterou jsme si měli sami dovést. Po snídani byl nástup na kterém nám řekli co a jak. Celý den se měly plnit úkoly v různých kategoriích. Jako první jsme museli rychle posbírat míčky a doběhnout do cíle. Pak už to jelo jako po másle: sedy-lehy, morseovka, souhvězdí, vis na rukou...

Pak byl oběd, jestli se nepletu, tak na oběd byl buď guláš anebo čočková polévka s chlebem. Pak jsme nanosili lodě k vodě kde jsme šli plachtit. Nejprve jsme se toho báli že se vyklopíme, ale Rogalo řekl, že se nepotopíme, ale hned vedle nás se vyklopila skupinka holek. Za chvíli se museli všichni vracet, protože měly začít další disciplíny ve

vodě. První úkol ve vodě byl, na co nejdelší dobu zadržet dech. Pak jsme mrzli a čekali na další disciplínu, která spočívala v to, že jsme museli doplovat ve vestách s pádly k lodi a pak s ní dojet ke břehu. Pak se všichni šli převléct a dokončovat své úkoly. Večer měla být velká bitka, ale nebylo příznivé počasí, tak jsme měli jenom, takové malé hříčky. Nejprve jsme museli vyluštit šifru a pak nás pověsili za nohy a my se musely vyšplhat po laně se svázanýma nohama nahoru a tam se odvázat a běžet dál. Jakmile jsme doběhli k vodě měli jsme za úkol na házet co nejvíce míčků do lodi. Pak se běželo dál, kde se vázaly uzly po tmě. Pak se šlo po břehu a o kousek dál jsme si vylovili krásnou rybu na památku. Ryby byly všechny jiného tvaru a barvy, takže si nikdo nikomu nezáviděl. Večer se měly předvádět pirátské scénky. My jsme zazpívali V zeleném lese a U tří bernardýnů. Zpívali jsme nevíme jak dlouho, ale pamatuju si že když jsem šla spát tak jsem měla na hodinkách něco po třetí hodině ráno. Ráno jsme na snídani měli sekanou s chlebem a čaj. Pak se všichni sbalili a čekali na vyhlášení. Vůbec jsme nečekali, že budeme na 1. místě sice jsme se s ním dělily s jednou dívčí družinou, ale stejně jsme to nečekali. Cenu nám předávala Káča a spol. Dostali jsme lano mapu diplom a památní lístek. Pak jsme odcházeli s krásnými vzpomínkami, ale museli jsme se narvat do speciálního autobusu, který nás odvezl až k vlaku. Na vlakáči se to jenom hemžilo skauty. Cestou nebyla nuda, protože se zpívalo a jedlo.

ZUB

DVOUDENNÍ VÝPRAVA PRO SVĚTLUŠKY A VLČATA

O krásném a prosluněném víkendu **15.-16.června** se koná samostatná výprava světlušek a vlčat. Pojede-
me autobusem na **Tesák** a potom pěšky po hřebenu
na **Skalný** (asi 5–6km). Spát budeme na **Jeleních
loukách** pod velkou plachtou. Tady bych chtěl uklidnit
rodiče, že plachta je dost velká a všichni budou
v suchu. Ten, kdo tam byl mi dá za pravdu, že příroda
je tam opravdu krásná a je škoda o to děti připravit.
V případě hodně škaredého počasí bude výprava na
chatu do Kateřiníc. Bližší informace podáme později.

S sebou: spacák, karimatka, dobré oblečení, dobré
boty, pláštěnka, pokrývka hlavy, nůž, ešus a lžička,
sekera (kdo má), KPZ, uzlovačka, deník, tužka, ná-
hradní oblečení a ponožky

Pro rodiče speciál: Vzhledem k tomu, že jim batohy
na výpravy balíte asi vy, chtěl bych vás poprosit,
abyste jim balili jen věci nejn nutnější a to i co se týká
oblečení (náhradního). Mívají hodně těžké batohy a
pak trasu nezvládají, což dělá starosti jim i nám. Děkuju.

Na vydání ŠESTÁKU č.24
se podíleli:

Dazul, Kecka, Brumla, Pin-
čl, Miris, Káča, Zdenda,
Pája, Kikina, Bára, Krtek,
Spídy, Chytrý, internet

TRIATLON

(ZUB)

V **sobotu 8.června** se na
Balatonu v Karolině bu-
de konat tradiční triatlon.
Tentokrát jsme si vzali
organizaci na starosti my.

Závod je určen pro lidičky starší 15 let a podle zájmu budou 2 kategorie – ženská a mužská.
Vy, co jste mladší, nebuďte smutní. Moc rád bych vás uvítal jako pomoc při organizaci (první
pomoc, prezentace, lodě, občerstvení na trase, aj.)

Pár údajů k trase a vybavení:

Trasa: Plavání - 600 m (3x šířka Balatonu)

Kolo - 40 km (od Balatonu k hranici a zpět)

Běh - 10 km (Kolem nádrže Stanovnice)

V ženské kategorii je trasa zkrácená na polovinu.

Vybavení: Plavky, kolo, přilba – povinná, dobré boty, plavecké brýle, rukavice na kolo

PLÁN AKCÍ

- 1. června VRRV BYSTRÍČKA sjíždění „divoké“ vody (Dazul)
- 7. června ODDÍLOVKA
- 8. června TRIATLON - pro starší 15 let - plavání, kolo, běh (Zub)
- 14. června DĚTSKÝ DEN pro MŠ a ZŠ Kateřinice
- 14. června Oddílový pátek - lukostřelba
- 15.-16. Výprava vlčat a světlušek (Zub+Bára)
- 15. června DRUŽINOVÉ VÝPRAVY
- 21.-23.6. PŘEDTÁBOROVÁ VÝPRAVA na letní tábořiště (Pinčl)
- 28. června UKONČOVACÍ OHĚŇ
- 29. června PUŤÁK - začátek tábora (23 dnů)
- 6.července TÁBOR - začátek tábora (16 dnů)

Tento výtisk je určen pro: